

1974 DLG
G 25-712.35

Népszava

NÉPSZAVA

Három héttel a határidő előtt

244 Megnyitották a Deák téri aluljárót

Kitünő szervezés — Helytálltak a szocialista brigádok — „Öt kapu“

Pénteken dr. Nagy Rudolf, a fővárosi tanács közlekedési főigazgatóságának vezetője egy hónappal a határidő előtt adta át a forgalomnak Budapest nyolcadik aluljáróját, a Deák téri.

— Igazi csapatmunka volt — mondja alig titkolt büszkeséggel Lakatos Ervin, a Közlekedési Építő Vállalat 2. sz. Főépítészeti Osztályának vezetője. — Eddig az aluljáró-építkezéseknél csak szakaszosan tudtunk dolgozni, ahogy a részleges forgalomterelések lehetővé tették. Ezúttal viszont az építkezés ideje alatt teljes forgalomterelést biztosítottak. Így nagyobb lett a munkaterület, jöhetek a gépek is.

Adámy Rezső, a Deák téri aluljáró építészvezetője ehhez csak annyit tesz hozzá: hat szocialista brigádunk dolgozott itt. Há-

rom héttel a tervezett előtt végeztünk. A beruházás 55 millió forintba került. Nyolcezer köbméter földet termeltünk ki, három és fél ezer köbméter betont építettünk be, s vagy háromszáz tonna vasanyagot. A KÉV-en kívül huszonöt alvállalkozó együttműködésére volt szükség.

— Jólesik végignézni a csarnokon — mondja Novák József, a KÉV szocialista brigádvezetője. Az ő 12 tagú brigádjának minden fontosabb munkánál ott van a kezenyoma. Volt olyan nap, amikor 120–130 köbméter betont dolgoztunk be.

— Minden percet kihasználtunk — teszi hozzá a kőműves brigád vezetője, Kolozsi Ferenc. — Emlékezetes marad ez a munkahely, leginkább a földémbetonozásnál izzadtunk meg.

Szabó Gyula művezetőnek most sincs ideje beszélgetni. Utasításokat ad, mindennek utána néz, irányítja a „berendezkedést” is.

— 1950 óta vagyok a vállalatnál, azt hiszem nincs olyan munkaterület, ahol meg nem fordultam volna. Voltam vágár, csillós, ács, kőműves, azt tettem, amit kellett. Mikor volt a legnehezebb, itt a Deák téren? A legelején. Amikor a közműveket „váltottuk ki”. Egy világáros alatt építkezni sosem könnyű. De úgy áthelyezni a csatorna-, a vízvezetékcsöveket, hogy közben ne szidjanak a környék lakói bennünket — éppen elég. A szolgálatás nem is szünetelt. El lehet képzelni, milyen nagy feladat volt ez.

A térről öt lejárát vezet az aluljáróba. Kettő a

hobbybolt előtt, kettő a templomnál, egy a Tanács körüli villamos járdaszíntnél. A padlóburkolat gyönyörű jugoszláv szürke gránit, az oldalfal szintén jugoszláv márványból készült, nincs álmennyezet, ezt különleges festéssel oldották meg. A hangulatos, piros oszlopok speciális zománccfestéket kaptak. Trafik, könyvesbolt, virágüzlet, öt telefonfülke kapott helyet a csarnokban. De lesznek még egy darabig a vitrinek mellett drapériával eltakart ajtók, falak is. Mert a későbbiekben itt majd szintén átjárók lesznek az észak—déli új metróvonalhoz.

Az építők már „elköltöztek”. Az ünnepség után megkezdték munkájukat az észak—déli metróvonal mélyállomásán.

Kovács Ildikó